Лист Міністерства фінансів України від 18.04.2011 р. № 31-07230-16-29/10161

Міністерство фінансів розглянуло Ваш лист <...> ***щодо відшкодування витрат на проживання*** й повідомляє.

Інструкцією про службові відрядження в межах України та за кордон, затвердженою наказом Міністерства фінансів ***від 13.03.98 р. № 59*** (далі – ***Інструкція***), визначений обов'язок працівника ***після*** повернення з відрядження ***подати звіт*** про використання коштів, наданих на відрядження. При цьому ***разом зі звітом*** подаються ***документи в оригіналі***, *що* засвідчують ***вартість понесених*** у зв'язку з відрядженням ***витрат***.

Відповідно до Інструкції витрати на відрядження відшкодовуються ***тільки*** при наявності ***документів в оригіналі***, *що* засвідчують ***вартість*** цих витрат, а саме ***транспортних квитків*** або ***транспортних рахунків (багажних квитанцій)***, у тому числі електронних квитків при наявності посадкового талона й документа про сплату по всіх видах транспорту, у тому числі чартерних рейсів, ***рахунків***, отриманих ***з готелів (мотелів)*** або від інших осіб, що надають ***послуги з розміщення й проживання*** відрядженого працівника, у тому числі бронюванню місць у місцях проживання, страхових полісів тощо. Витрати, понесені у зв'язку з відрядженням, не підтверджені відповідними документами (крім добових витрат), працівникові не відшкодовуються.

Форма звіту про використання коштів, виданих на відрядження або під звіт, і порядок його складання затверджені наказом Державної податкової адміністрації України ***від 23.12.2010 р. № 996.***

У свою чергу пунктом ***170.9*** статті 170 ***Податкового кодексу*** України визначений ***порядок оподаткування*** сум ***надмірно витрачених*** коштів, отриманих платником податків (фізичною особою) на відрядження або під звіт, ***не повернутих*** у встановлений строк, і ***визначений строк звіту***.

Разом з тим указуємо, що ***питання правомірності*** використання ***власних*** наявних коштів працівниками підприємства для рішення виробничих (господарських) питань належать до ***майнових*** відносин між суб'єктом господарювання й працівником і регулюються ***Цивільним кодексом*** України.

Заступник Міністра
С. Рибак

Лист Державної податкової адміністрації України від 14.04.2011 р. № 7230/6/15-0315

Державна податкова адміністрація України розглянула лист <...> щодо включення до складу витрат підприємства операційної оренди та надання послуг з перевезення вантажу при укладанні договорів з фізичними особами, які не мають статусу підприємця, і повідомляє.

Відповідно до абз. «г» пп. 138.10.1 п. 138.10 ст. 138 Кодексу при обчисленні об'єкта оподаткування податком на прибуток серед загальновиробничих витрат враховуються витрати на утримання, експлуатацію та ремонт, страхування, оперативну оренду основних засобів, інших необоротних активів загальновиробничого призначення.

Також при визначенні об'єкта оподаткування серед адміністративних витрат, спрямованих на обслуговування та управління підприємством, враховуються витрати на утримання основних засобів, інших необоротних матеріальних активів загальногосподарського використання (оперативна оренда) (у тому числі оренда легкових автомобілів), придбання пально-мастильних матеріалів (абз. «в» пп. 138.10.2 п. 138.10 ст. 138 Кодексу).

Згідно з пп. 139.1.12 п. 139.1 ст. 139 Кодексу не включаються до складу витрат витрати, понесені у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) та інших матеріальних і нематеріальних активів у фізичної особи – підприємця, що сплачує єдиний податок (окрім витрат, понесених у зв'язку із придбанням робіт, послуг у фізичної особи – платника єдиного податку, яка здійснює діяльність у сфері інформатизації).

Виходячи з викладеного вище, при укладенні договору оренди нежитлових приміщень підприємства з фізичною особою (яка не має статусу підприємця) підприємство має право віднести витрати щодо цієї оренди до складу своїх витрат відповідно до абз. «в» пп. 138.10.2 п. 138.10 ст. 138 Кодексу.

Щодо віднесення до витрат підприємства послуг з перевезення вантажу фізичною особою.

Відповідно до ст. 909 Цивільного кодексу України за договором перевезення вантажу одна сторона (перевізник) зобов'язується доставити довірений їй другою стороною (відправником) вантаж до пункту

призначення та видати його особі, яка має право на одержання вантажу (одержувачеві), а відправник зобов'язується сплатити за перевезення вантажу встановлену плату.

Укладення договору перевезення вантажу підтверджується складанням транспортної накладної (коносамента або іншого документа, встановленого транспортними кодексами (статутами)).

Окрім того, щодо включення до складу витрат підприємства витрат на перевезення фізичною особою вантажу, які зумовлені виконанням працівником трудової функції відповідно до трудового договору, слід зазначити, що згідно з п. 142.1 ст. 142 Кодексу до складу витрат платника податку включаються витрати на оплату праці фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з таким платником податку (далі – працівники). Вони включають нараховані витрати на оплату основної і додаткової заробітної плати та інших видів заохочень і виплат виходячи з тарифних ставок, у вигляді премій, заохочень, відшкодувань вартості товарів, робіт, послуг, витрати на оплату авторської винагороди та за виконання робіт, послуг згідно з договорами цивільно-правового характеру, будь-яку іншу оплату у грошовій або натуральній формі, встановлену за домовленістю сторін відповідно до колективних договорів (угод), окрім сум матеріальної допомоги, які звільняються від оподаткування згідно з нормами розділу IV цього Кодексу).

Отже, у разі компенсації фізичній особі, що не сплачує єдиного податку, вартості витрат з перевезення вантажу власним автомобілем, то зазначена компенсація включається до складу витрат платника податку на прибуток відповідно до ст. 142 Кодексу за умови її надання як складової оплати праці працівника, наданої з дотриманням норм трудового законодавства.

Заступник голови комісії з проведення реорганізації ДПА України,
заступник Голови ДПА України
Олексій Любченко

Щодо порядку організації й проведення документальної невиїзної перевірки платника податків
Лист Державної податкової адміністрації України від 19.04.2011 р. № 4815/5/23-4016/327

Державна податкова адміністрація України на виконання звернення <...> щодо розгляду Вашого листа <...> відносно застосування норм ***Податкового кодексу*** *України* (далі – ***Кодекс***) повідомляє наступне.

Відповідно до підпункту ***75.1. 2*** пункти 75.1 статті 75 Кодексу ***документальна*** перевірка проводиться з питань своєчасності, достовірності, повноти нарахування й сплати ***всіх*** передбачених Кодексом податків і зборів, а також дотримання ***валютного*** й ***іншого*** законодавства, контроль за дотриманням якого покладений на контролюючі органи, дотримання роботодавцем законодавства щодо висновку ***трудового*** договору, оформлення ***трудових відносин*** із працівниками (найманими особами) на підставі податкових декларацій (розрахунків), фінансової, статистичної й іншої звітності, регістрів податкового й бухгалтерського обліку, ведення яких передбачено ***законом***, первинних документів, які використовуються в бухгалтерському й податковому обліку та пов'язані з нарахуванням і сплатою податків і зборів, виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладений на органи державної ***податкової*** служби, а також отриманих у встановленому законодавством порядку органом державної податкової служби документів і податкової інформації, у тому числі за результатами перевірок ***інших*** платників податків.

Порядок проведення ***документальних позапланових*** перевірок регламентований статтею ***78*** Кодексу, якою визначено ***обставини***, при наявності яких ***можуть*** здійснюватися такі перевірки.

Відповідно до пункту ***79.2*** статті 79 Кодексу документальна ***позапланова невиїзна*** перевірка проводиться посадовими особами органа державної податкової служби виняткова на підставі ***рішення*** керівника органа державної податкової служби, оформленого ***наказом***, і за умови направлення платникові податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручення йому або його вповноваженому представникові під розписку ***копії наказу*** про проведення документальної ***позапланової невиїзної*** перевірки й письмового ***повідомлення*** про дату початку й місце проведення такої перевірки.

Пунктом ***85.2*** і пунктом ***85.4*** статті 85 Кодексу передбачено, що платник податків зобов'язаний подати посадовим (службовим) особам органів державної податкової служби в ***повному*** обсязі ***всі*** документи, що відносяться до предмета перевірки або пов'язані з ним. Такий обов'язок виникає у платника податків ***після*** початку перевірки.